

Spánek

Václav Koubek

Když jsem se probрал z denního spánku
byla noc a já šel jsem pozpátku
blížil se den a krátila noc
já omlazen dítětem zas nový krok
život šel zpět a já byl psem
ptákem slonem černým broukem

Když jsem se probрал z denního spánku
život už končil
já šel pozpátku
stal jsem se květ, stařec si mě vzal
zavěsil na krk, na dlaň navázal

Když jsem se probрал z denního spánku
nemluvně byl jsem
čet' jsem čítanku
padal a vstával
nemohl nic říct
stařec dítě vše bylo nic

Když jsem se probрал z denního spánku
splnit jsem mohl každou myšlenku
tančit zpívat milovat pít
ženou i bohem mohl jsem být

Když jsem se probрал z denního spánku
jedno čím budu
tónem ve vánku
jak míjel čas vytrácel bol
já kameněl stával jsem se skálou
poutník pak do mě myšlenku tepal
a svět si běžel dál
a svět si běžel dál
a svět si běžel dál